

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1964

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 3

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 4

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 5

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 6

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 7

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 8

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 9

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 10

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 11

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 12

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 13

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 14

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 15

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 16

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 17

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964 18

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964

ven 1964

DET KÖLLEBISHOLTEK

29. SEP. 1964

SMATRYK

SÅDAN KAN DET (også) GØRES

*Ideer til agitationen forud for
folketingsvalget den 22. september 1964*

Udgivet af Venstres Landsorganisation til brug for tillidsmændene

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964

Venstres Landsorganisations Sekretariat,

Hammerichsgade 14, København V.

Tlf. Central 33 40 - Central 17.268.

Partisekretær, folketingsmand *Harald Nielsen* og redaktør
Kurt Sørensen.

Venstres tjenestemand- og funktionærudvalg,

Hammerichsgade 14, København V. Tlf. Central 3340.

Formand: Stationsforstander *M. S. Lyngesen,*

Fyrrehøj 14, Hellerup. Tlf. HE 8874.

Liberala Arbejderes Landsudvalg,

Hammerichsgade 14, København V. Tlf. Central 3340.

Formand: Kedepasser *Carl August Hansen,*

Kystvej 1, Nyborg. Tlf. 2277.

Venstres Ungdoms Landsorganisation,

Njalsgade 19, København S. Tlf. Amager 2525.

Landssekretær *Evan Jensen.*

Venstres Kvinder,

Formand: Folketingsmedlem, fru *Ellen Poulsen,*

Reventlowsvej 14, Odense. Tlf. 12 19 46.

ET VIGTIGT VALG FOR VENSTRE

Ganske særlige forventninger knytter sig til folketingsvalget den 22. september 1964. Socialdemokratiet og De Radikale har i den sidste menneskealder tilsammen kunnet mønstre et flertal — efter valget i 1960 dog kun ved hjælp af et grønlandsk folketingsmedlem, der ophøjedes til minister. De to nuværende regeringspartier vil næppe have et flertal efter valget den 22. september. Der vil derfor formentlig kun være to muligheder: enten en ren socialdemokratisk mindretalsregering, der i høj grad vil være domineret af Folkesocialisterne — eller en liberal samarbejdsregering under Venstres ledelse. Om resultatet skal blive det ene eller det andet afhænger bl. a. af den agitational indsats, der bliver øvet af Venstres tillidsmænd. Et enkelt mandat — ganske få stemmer flere eller færre til Venstre — kan blive afgørende.

Valget er vigtigt af flere grunde. Dels giver det os en stor mulighed for en liberal regering, og dels betyder det meget for partiernes indbyrdes placering. Trods en befolkningsudvikling, der har været Venstre imod, er det i årene siden krigen lykkedes at placere Venstre som et stort bredt folkeparti. Hvis partiet ikke havde opnået større bredde end i trediveerne, ville Venstres folketingsgruppe kun have talt en snes mand. Valget

i 1960 gav tab, men det ændrede ikke Venstres karakter som et folkeparti.

Teoretisk kan flere partier danne regering. I praksis er der kun to, der har nøglen til en regeringsdannelse: Socialdemokratiet og Venstre. Venstre har i kraft af partiets historiske og aktuelle placering ikke blot mulighed for at tiltrække vælgere, der før har stemt socialdemokratisk, men også forudsætningerne for at formidle det nødvendige samarbejde om en liberal regering.

Vejen til EN NY REGERING går derfor gennem ET STÆRKT VENSTRE.

HVAD ER AGITATION?

Moderne agitation! Hvad er det? Spørgsmålet diskuteres overalt i verden, men i virkeligheden er der næppe nogen, der præcis kan sige, hvad moderne agitation er. At fjernsynet har stor betydning er givet, men en række eksperter vil alligevel hævde, at betydningen kun gør sig gældende overfor politisk indifferente. Man synes iøvrigt at være enige om, at fjernsynet har en forstærkende virkning overfor såvel opgangs- som nedgangslinier for partierne.

Én ting understreges i alle lande, hvor fjernsynet har en betydelig udbredelse: fjernsynet erstatter på ingen måde det, vi forstår ved „almindelig“ agitation. Og specielt erstatter fjernsynet ikke behovet for en personlig påvirkning.

Tværtimod kan man sige, at fjernsynet giver den personlige agitation større muligheder. Fjernsynet skærper den politiske interesse og øger dermed det antal, der er påvirkelige overfor den personligt prægede agitation.

Tidligere var det valgkampen, der var det centrale i agitationen. En række undersøgelser fastslår imidlertid, at selve valgkampen — altså de sidste 2—3 uger før valget — har langt mindre betydning for den politiske stillingtagen, end man nok hidtil har troet. Derimod har agitationen under selve valgkampen stor betydning for *valgdeltagelsen*.

En undersøgelse, Venstre lod foretage efter sidste valg, viste, at de allerfleste vælgere havde besluttet sig til, hvordan de ville stemme, mere end en måned før valget fandt sted.

Påvirkningen af vælgerne — den, der betyder noget — sker altså mellem valgene. Jo før, et parti går i gang med et politisk oplysningsarbejde, des bedre vil resultaterne blive.

Og jo mere personligt præget agitationen kan blive, des flere stemmer. Det parti, der gennem personlig agitation kan nå de fleste vælgere, vil forholdsvis have de største muligheder.

HVORDAN ORGANISERES ARBEJDET?

Det er, som det fremgår af det foranstående, meget vigtigt at komme i gang med agitationsarbejdet snarest muligt. Men hvordan kan det gøres mest effektivt?

Man kan ikke give noget generelt svar på dette spørgsmål. Tingene kan — med samme effekt — gøres på mange forskellige måder. Det afgørende er blot, at de bliver gjort — og at arbejdet gribes systematisk an.

Erfaringerne viser, at en af de bedste måder at organisere valgagitationen på, er nedsættelse af et særligt valgudvalg. Det kan bestå af den lokale Venstreforenings bestyrelse, eller — hvad der i mange tilfælde er praktisk — af et særligt udvalg nedsat af bestyrelsen. Det vil være naturligt, at man til medlemmer af dette udvalg fortrinsvis vælger yngre kvinder og mænd, der kan afse den fornødne tid.

VALGINSTRUKTIONSKURSUS

Det er naturligvis ikke nok at nedsætte nogle valgudvalg. Medlemmerne af disse udvalg må have den fornødne træning og et tilstrækkeligt skriftligt materiale. Det sidste vil Venstres Landsorganisation sørge for. Medlemmer af valgudvalg eller andre, der vil gøre en personlig agitatorisk indsats, kan ved henvendelse til Landsorganisationen — via den lokale formand — få tilsendt stort set det samme materiale, som Venstres kandidater får.

Det kan meget stærkt anbefales, at man lokalt — enten i kredsen eller i samarbejde mellem foreninger — arrangerer *instruktionskursus* for valgudvalgenes medlemmer. Emnerne kan eksempelvis være:

1. Valgets hovedspørgsmål (taler: kredsens kandidat).
2. Hvordan hverver vi medlemmer (taler: kredsformanden eller en særlig aktiv sogneformand).
3. Den personlige påvirkning af vælgere (taler: kredsformanden eller en sogneformand med erfaring fra denne del af arbejdet).

Man vil utvivlsomt have glæde af, hvis der regelmæssigt holdes mere politisk prægede instruktionsmøder i tiden op til valget. Her vil man med fordel kunne gøre brug af gruppearbejde.

Sådanne instruktionskursus for valgudvalgenes medlemmer og andre særligt interesserede vil ikke blot have betydning i forbindelse med valget. Det vil givetvis også sætte spor i det almindelige foreningsarbejde.

Skal Venstres tillidsmænd stå sig i valgkampen, er det nødvendigt, at de ved lige så meget og er lige så trænede som dem, de skal tage en dyst med.

BRUG VALGLISTERNE

Valgudvalgenes vigtigste opgaver er:

1. Personlig påvirkning af vælgerne.
2. Medlemstegning m. v.
3. Bestilling og evt. uddeling af plakater m. v.

Grundlaget for løsningen af de to første opgaver er en oversigt over samtlige vælgere indenfor foreningens område. Mange foreninger har utvivlsomt benyttet sig af opfordringen til at sikre sig en afskrift af valglisten, da den var fremlagt til eftersyn 1.—8. februar. Hvor det ikke er tilfældet, kan det måske lade sig gøre at få en afskrift alligevel ved henvendelse til kommunen. Formentlig skal man dog betale et vist beløb for at få materialet. Kan man imidlertid ikke få valglisten, må valgudvalget søge at rekonstruere den. Det er mere besværligt, men det kan lade sig gøre.

Når man har fortegnelsen over vælgerne, bør valgudvalget — evt. med bistand af andre med særligt personkendskab — gennemgå og sortere emnerne i følgende fire hovedgrupper:

1. Medlemmer af Venstrevælgerforeningen.
2. Formodede Venstrevælgere, der ikke er medlemmer.
3. Vælgere, der vides at være knyttet til et andet parti.
4. Vælgere, hvis politiske tilknytning man ikke kender.

Hvad enten det gælder medlemstegningen eller den systematiske personlige påvirkning, vil det naturligvis i særlig grad være grupperne 2 og 4, der interesserer.

SYSTEMATISK PERSONLIG AGITATION

Den personlige påvirkning af vælgerne er som sagt den bedste af alle agitationsformer. Yderligere udmærker den sig

ved at være gratis. Venstre er det parti, der har procentvis flest af sine vælgere med i organisationerne. Venstre skulle derfor have ganske særlige forudsætninger for at udnytte den personlige agitation. Men desværre udnyttes disse muligheder ikke tilstrækkeligt. Andre partier, der organisatorisk er svagere end Venstre, har foretaget en mere systematisk personlig påvirkning af vælgerne.

Det er valgudvalgenes vigtigste opgave at organisere en sådan personlig påvirkning. Materialet er den netop nævnte oversigt over vælgerne. Fremgangsmåden er den, at valgudvalgets medlemmer deler emnerne mellem sig og kontakter dem regelmæssigt i tiden indtil valget. Det kan sikkert være en god ide, hvis man indledningsvis sender de pågældende et brev og noget materiale om Venstre. Venstres Landsorganisation kan til dette brug tilbyde følgende:

Venstres program

Pjecen: Danmark i en ny tid

Pjecen: Venstre — partiet og ideen

Bladet: Den liberale Arbejder

Bladet: Liberal Politik (Tjenestemænd og funktionærer)

Tilsendelsen af dette materiale kan måske give en naturlig anledning til at kontakte de pågældende. Man kan evt. i brevet antyde, at man — såfremt den pågældende ikke frabeder sig det — gerne vil have lov at kontakte hende eller ham.

Gennemføres et sådant agitationsarbejde efter celledsystemet, vil resultaterne ikke udeblive. Det kan måske lade sig gøre at supplere det med små dagligstuemøder o. s. v. Det er også en god kontaktform, som vore modstandere i høj grad anvender.

Man skal i den personlige agitation naturligvis i særlig grad have opmærksomheden henvendt på vælgere, der ikke erhvervsmæssigt og traditionelt har nogen nær tilknytning til

Venstre. Erfaringen viser, at der er mange, der tidligere har stemt socialdemokratisk, der i dag er påvirkelige af en liberal, socialt forstående politik som Venstres. Mange har stemt på Socialdemokratiet, fordi de fejlagtigt troede, at socialisme og social forståelse var to sider af samme sag.

Det gælder i det hele taget om, at vi får kontakt med alle dem, der kan tænkes at stemme på Venstre. Det er også vigtigt, at der bliver gjort en særlig indsats blandt de unge vælgere. Siden sidste valg har ikke færre end 400.000 vælgere fået stemmeret. Også sofavælgerne udgør en betydelig gruppe. Der er sikkert ingen tvivl om, at Venstre har en ikke helt ringe reserve blandt sofavælgerne. Vi har en mulighed for at få dem frem, hvis vi virkelig gør noget for det.

Alt for ofte argumenterer vi i vort arbejde til og for de grupper, der alligevel stemmer på Venstre. Det er vigtigt, at vi ved det kommende valg gør kredsen af dem, vi skal kontakte, virkelig bred. Der er mange mennesker, der aldrig har fået nogen henvendelse fra Venstre.

Det er klart, at den personlige påvirkning skal følges op helt til selve valgdagen. Sympati er ikke nok ved et valg. Her er det stemmerne, der tæller.

MEDLEMSTEGNING

De fleste foreningsledere kan tale med om, at det altid er lettere at tegne medlemmer i tiden op mod et valg. Da er den politiske interesse altid stor, og trangen til at være mere direkte med i partiernes arbejde melder sig hos mange mennesker. Denne situation bør naturligvis udnyttes.

Valgudvalgene bør derfor gøre en indsats for at tegne nye medlemmer. Selv om Venstres medlemstal mange steder er betydeligt, findes der næppe den forening, der ikke kan øge

sit medlemstal med 20—50 medlemmer. Adskillige kan endda sætte tallet væsentligt højere op.

Et partis vælgere er nu engang sikrest i foreningerne. Gennemgår man Venstres valgtal fra trediveerne, vil man se, at stemmerne overalt holdt bedst der, hvor Venstre havde en energisk foreningsledelse. Et godt foreningsarbejde er i sig selv en god agitation for Venstre. Derfor bør medlemstegningen følges op af en effektivisering af foreningsarbejdet.

En valgkamp giver altid mulighed for flere medlemmer. Men de færreste kommer af sig selv. Man skal kontakte dem — på samme systematiske måde, som den personlige agitation bør gennemføres. Også her gælder det, at kontakten skal være bred. Man må ikke på forhånd udelukke nogen, fordi de tilhører et andet erhverv end hovedparten af Venstres medlemmer det pågældende sted. Men adskillige steder gør man det. Mange, der ved alle valg stemmer på Venstre, har aldrig fået en henvendelse om medlemsskab. En del af dem har ikke villet trænge sig på, nogle har måske fundet ud af, at Venstreforeningerne ikke var interesserede i at få dem som medlemmer.

Derfor: valgudvalgene bør i de kommende måneder henvende sig til alle medlemsemner uden undtagelse.

Medlemstegningen kan foretages over et længere tidsrum eller man kan — som man foretrækker at gøre det flere steder — kombinere den med en såkaldt agitationsuge. I denne agitationsuge, der kan holdes enten kreds- eller foreningsvis, holdes der møder, hvortil alle emner indbydes, og foreningens arbejde omtales f. eks. i de lokale blades spalter.

Når man har tegnet nye medlemmer, gælder det naturligvis om at få dem til at føle sig hjemme i foreningen. Valgudvalget bør sørge for, at der er nogen, der tager sig af dem, således at de får fornemmelsen af, at de er velsete. Der er eksempler på, at nye medlemmer fra et andet milieu end flertallets ret

hurtigt meldte sig ud igen. De følte simpelthen, at de ikke var velkomne. Det er naturligvis vigtigt, at Venstreforeningerne ikke bliver sluttede selskaber, hvor udenforstående ikke føler sig fristede til at deltage.

FORENINGSARBEJDE

En godt arbejdende Venstreforening er i sig selv en god reklame for Venstre. Det er klart, at forudsætningen for at fastholde et stort medlemstal er, at der sker noget i foreningerne.

Selv om Venstres vælgerforeninger i de fleste tilfælde arbejder godt — ellers havde de næppe haft så mange medlemmer — er der alligevel et og andet at gøre i foreningerne. Lidt for ofte er foreningsarbejdet præget af for megen konservatisme både når det gælder indhold og omfang. I adskillige foreninger foregår virksomheden præcis som for 50 år siden. Det kunne dog nok være værd at overveje, om ikke arbejdet hist og her kunne tåle en ansigtsløftning. Det kunne eksempelvis nok være en idé, hvis man som et supplement til det almindelige mødearbejde indførte gruppearbejde, rundbordssamtaler, krydsildmøder o. s. v. Disse former virker i højere grad aktiviserende end den almindelige mødeform. Man kan eksempelvis også til afveksling holde møder, hvortil der i forvejen kan indsendes spørgsmål. En del af dem bør formentlig udarbejdes af valgudvalget, men det behøver de ikke at blive ringere af! — Dette er naturligvis kun et meget beskedent udpluk af mulighederne. Vigtigst er det, at møderne har en form, så deltagerne får noget ud af dem og således, at de befinder sig godt.

På i hvert fald et område synes der en del i foreningerne: man inviterer for tilfældigt. Det vil givetvis lønne sig, hvis

man sendte personligt prægede indbydelser ud til møderne. Også her må man huske at gøre kredsen, man henvender sig til, så stor som mulig. Hvis man evt. aftenen før et møde holdes ringer rundt og „minder om mødet“, vil det formentlig kun blive personer med en virkelig god undskyldning, der ikke kommer.

BYERNE

Venstre har halvdelen af sine vælgere i byerne, men forholdsvis langt færre medlemmer i disse områder. Specielt i byerne gælder det, at der ikke findes nogen nem genvej til resultater. Man kan formentlig sikre sympati for Venstres politik hos mange byvælgere, hvis man sender dem materiale om Venstre eller orienterer dem gennem fjernsyn og aviser. Skal man derimod have dem som medlemmer, kommer man ikke uden om den personlige henvendelse. Den har til gengæld vist sig at give særdeles gode resultater.

Man kan — eksempelvis — gribe sagen an på den måde, at man gennem Venstreforeningens medlemmer får navne på mulige emner. Derefter sender man de pågældende et brev, der dels indeholder materiale og dels gør opmærksom på, at man meget gerne vil have lejlighed til at ringe modtageren op (evt. besøge vedkommende). Det er almindeligt, at henvend en trediedel af de udpegede emner, man behandler på denne måde, melder sig ind i foreningen. Hvis man på nogen måde kan organisere det, vil det naturligvis være allerbedst, hvis fremgangsmåden anvendes overfor meget store vælgertal.

PLAKATER, MÆRKATER m. v.

Venstres Landsorganisation har allerede ladet fremstille et mærkat med Venstres slogan „En ny regering gennem et stærkt

Venstre“. Dette mærkat kan fås ved henvendelse til Venstres Landsorganisation. Nærmere mod valget vil foreningerne få tilsendt en oversigt over plakater og mærkater, der vil kunne rekvireres til brug under selve valgkampen.

Plakater omvender sikkert ingen, men de er med til at skabe en valgstemning og dermed en højere stemmeprocent. Derfor skal de også anvendes. Nogle steder kan man få lov at opsætte plakater på offentlige plakatpladser, andre steder kan man få lov at foretage opsætning hos private. I flere byer har Venstre ladet fremstille særlige „plakatsøjler“, der består af 3—4 cementrør af diameter mindst 100 cm stillet oven på hinanden. Naturligvis skal man sikre sig tilladelse til opstillingen af disse søjler.

VÆLGERMØDERNE

Antallet af vælgermøder er dalet i de senere år. Samtidig har der dog været en tendens til, at vælgermøderne har haft en bedre tilslutning. Om tiden er løbet fra vælgermøderne i deres nuværende form, kan man diskutere. Det vil dog sikkert være bedre, hvis man også her lod spørgsmålene afløse de traditionelle kandidatudredninger, i hvert fald som et supplement til de almindelige vælgermøder. Man kan også sørge for, at vælgerne før valgkampen har haft lejlighed til at stille spørgsmål til Venstres kandidat. Det skulle nok være muligt at finde en form, som skabte interesse om sådanne møder.

Ved vælgermøderne skal man naturligvis sikre, at Venstres kandidat får al mulig støtte. Det bør være en opgave for valgudvalget at sørge for, at så mange som muligt af Venstres vælgere tager ordet. Lokale anbefalinger er tit mere værd end farveprangende landsbrochurer. Det er som regel også sådan, at de lokale indlæg får en bedre pressemæssig placering end kandidaternes.

Navne er i det hele taget altid godt. Derfor bør valgudvalget også organisere en række læserindlæg op mod valget. Det er vigtigt, at kredsen, der skriver — eller lægger navn til — er alsidigt sammensat. Der bør være såvel unge som ældre, såvel erhvervsdrivende som lønmodtagere. Alsidigheden bør naturligvis også præge stiller- og anbefalerlister såvel som eventuelle lokale tryksager. Det er udmærket, at vi selv ved, at Venstre er et folkeparti, men vælgerne skal også have det dokumenteret gennem vor indsats.

DEN 22. SEPTEMBER

Al væsentlig påvirkning af vælgere sker — ifølge de nævnte undersøgelser — før selve valgkampen sætter ind. Der er dog ingen tvivl om, at en god organisering på selve afstemningsdagen kan betyde, at Venstre får mange stemmer, der ellers ikke ville være kommet frem. Valgudvalget bør sikre sig, at ingen Venstrestemme bliver hjeme. Om muligt bør man tilbyde ikke blot ældre og svagelige vælgere at blive kørt til valgstedet, men også andre, for hvem det er lidt tilfældigt, om de får stemt. Ekspertter hævder, at ca. 15—20 pct. af Venstres vælgerkorps ikke er „sikre“ vælgere.

Telefonkampagner — både på valgdagen og ved forudgående møder — vil sikkert vise sig effektive.

Husk i forvejen at orientere vælgere, der er bortrejst på valgdagen, om forhåndsafgivning af stemme (brevstemme).

Hvis det skønnes rimeligt, kan der oprettes et særligt valg-bureau.

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964

12 PUNKTER, DER KAN AFGØRE VALGETS UDFALD

Skal vi den 22. september få et godt Venstrevalg, er det nødvendigt, at alle organisatoriske muligheder udnyttes. Nedenstående punkter kan få afgørende betydning for valgets udfald. Kryds af, når tingene er i orden *hos Dem!*

<i>Hvad der bør gøres</i>	Er gjort
Nedsætte valgudvalg	
Lave valginstruktionskursus	
Systematisk opdeling af vælgeremner	
Personlig påvirkning af mulige Venstrevælgere	
Medlemstegning	
Bestilling af materiale fra Landsorganisationen	
Aktivisering af foreningsarbejdet	
Bestilling af mærkater og plakater	
Sikring af plakatpladser	
Organisering af indlæg ved vælgermøder	
Organisering af indlæg i den lokale presse	
Organisering af kørsel på valgdagen	

Alle rubrikker bør være udfyldt den 22. september.

**HUSK –
INTET MÅ VÆRE OVERLADT TIL TILFÆLDIGHEDERNE
Godt forberedt er valget halvt vundet**

Sådan kan det (også) gøres : ideer til agitationen forud for folketingsvalget den 22. september 1964

En ny
REGERING
gennem et
stærkt
VENSTRE

KANDRUP & WUNSCH - KØBENHAVN

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk